

FEKETE BETŰS ÜNNEPEN

fekete betűs ünnepen
fehér virág és fű terem

tűrnöm miért is kell nekem
elbitangoló ménesem

legszebb lovamat szöktetem
szállj a nyeregbe szökj velem

lapulj a falhoz félclem
motosz egy kéz a szívemen
ordítanék de nem teszem
felszalagoz a türelem

kitűzöm zászlóm csöndesen
fekete betűs ünnepen

Budapest

VARGA IMRE

HIPNAGÓG VÍZIÓ

gyere noé
rajzoljunk bajuszt a királynőnek
tervezzünk meg egy ingajaratot
az emberek között
nézd noé
én egy kifeslett borsóhüvelyben
evezttem át az óceánon
magamba zárva a világ állatait
és növényeit
hidd el noé
nincs szerencsésebb boldogtalan nálam
gyere öreg beatnik
elvisitom majd neked

hogyan életünk a legpéldásabb tautológia
vedd fel ezt a virágos inget
elme gyünk autóstoppal az ararátra
és elénekelünk egy songot
arról hogy a sebességváltó és az ég
testvérek
gyere noé
hajózzunk rohanjunk amíg bírjuk
mert a halállal játszani
a legnagyobb ízléstelenség

Pozsony

VÁRKONYI ANIKÓ

Z E N E

Cigányok sírnak
halat fálnak
Szarva nőtt a fálnak
Rikoltó virágok verik
sírokon mellüket
Kövek nevetnek
s hullnak hullnak
Minek jöttél csak háborúnak
te éj te éj
roppant hatalmas
Fortissimója
kínnak vágnak jajnak
Mégpattannak a zengő szomorú

megfeszített húrok
Griffszárnya nő a szerelemnek
s elröpül
Mágiákba menekül
szelíd tornyából az élet
Te éj te éj
magányunk éje
fölszabadult félelmek zenéje
Látlak és hallak
Nem remélek
Tárgyilagosan elbeszéllek

Budapest

HÉTPÁNYVÁS

Hétpányvás csikók vicсорítva
állnak a világ házatáján
Palánkos harmat nyerges álom
dolgok dorongos logikája
vezeti őket kantárszáron

Csikócskám csillagszakadásom
sebes folyónak mély a partja
Hogy így törjön nem engedem
akármiféle gazda marka

Boszorkányoznak sokfelé
ember-zsálya kígyó porával
Lámpásom ne egyél kezükből
ne társalogj a kapufával

Patával írj áradt inakkal
jelet a házuk homlokára
csikófogaddal tépd a földjük
igazságnak légy szemverése

fellegen röpülj el ne késsél
jókor érkezz a számvetésre

(Te látomás a sűrű kerten át
végtelenbe iramlott csapás
képzelt pányvákat szaggató
szertelen szabad csikókorom
de messze vagy
már a nagy karám túlsó oldalán
a lehetetlen boldog semmi

fűvén topog táncos bokád
Szívem e föld
A föld dobog
Százazer gyökér-rost-izom
köfözte gond az életem
Mint az idő lassan terem
És türelmesen újrahajt
akár a szívós gyom-világ
ha letiporja a lázadás)

Budapest

VERESS MIKLÓS (1942.)

DIADALMAS BAROKK

Roham a semmi ellen nyári por kavarog
rekkenő délutánban gázolok
roham a semmi ellen vágatnak a fűvek
hajnalka-trombiták vérző rózsatövek
nincs aki meneteljen papír- s hangcafatok
roham a semmi ellen haláltalan barokk

szólalnak szólalnak vakító harsonák
csodakék csodazöld a rákmarta torok
gitár-hangszál szakad megőrülnek a dobok
világébresztő fáklya égő embervirág
roham a semmi ellen gőzbe fulladt csigák
csendélet vak halakkal könyörtelen barokk

ribanc-part szajha-fák öklendeztető ének
hazányi folyó rohan sosemvolt tengerének
örvénye piszkos tornyán döglött költő forog
a sín a golyó a rák az öklendeztető ének
roham a semmi ellen a boncoló szikének
dobbanó békaszív iszonytató barokk

dadog a szem csak a szín csak a szín a semmi ellen
kell valami kell ami meneteljen
páncélos nemiszerv és párzó angyalok
rekkenő délutánban gázolok
s mosolytalan vagyok hogy megalkudnom ne kelljen
jaj óarany ragyogások borostyánkő barokk

roppan az ég pereg csillag-cifrájú máza
hull a vörös a zöld az ibolya hull a kézre a fűre a házra
tűzindák elszenesednek szeretőkről lefonnyadnak a vergődő karok
csak a tüdő ég a spirituszban szétködlő létemnek láza
vörös kerék a nap májusfa tántorog
elvesztett csodáimért roham a semmi ellen győzedelmes barokk

SZABADSÁG

Kondor Bélának

Igazsága van arcnak és szónak
igazság a kavargó moosok
melybe sárcsillagot fröccsentve lépnek
a füst-tarisznyás városok
és igazsága van a gépnek
s a kéznek is mely beletört
Elhamvad a nyár mire zöld
mágyáján a színek beérnek

De a gyümölcs meghajtja fejét
mert már a magvában hordja sorsát
s a búza meghajtja fejét
kaszákat vár hogy learassák
csak az ember nehezül meg
a szárnytól
mit úgy hívnak
szabadság